

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 8

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 23 Φεβρουαρίου 1875.

Ἡ Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργείων ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ κατὰ μέρος τὸν Κ. Ἄρ. Παππούδωφ ὡς ἀνεπίδεκτον ἐμπλουτισμοῦ, ἀντικαθιστῶσα αὐτὸν διὰ τοῦ Κ. Νέγρη· καὶ οἱ μὲν αἰσιόδοξοι τῶν μετόχων χαίρονται ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐταιρίας μετέπεσεν ἀπὸ Ἀριστείδου εἰς Φωκίωνα, οἱ ἀπασιόδοξοι ὅμως λέγουσιν ἀπὸ Χάρυδιν εἰς Σκύλλαν.

* *

Εἰς τὴν τελευταίαν βασιλικὴν ἐσπερίδα τὸ φόρεμα τῆς κυρίας Ω. . . ἀπεκάλυπτε τοιοῦτους θησαυροὺς, ὥστε ὁ ἀντικρὺ αὐτῆς ὀγδοηκοντούτης πολιτικὸς παλμπαις ἠτένιζεν αὐτὴν ἐν ἐκστάσει, ὄνειρευόμενος ὅτι ἦτο κατὰ ἐβδομηκοντα ἑννέα ἔτη νεώτερος καὶ ἐπεινα.

* *

Κατὰ τὸν σοφὸν Κοινοφύκιον τρία εἶναι τὰ γνωρίσματα λαοῦ ἐξηγουγετισμένου

Α'. Τὸ κλείειν τὴν θύραν πάντοτε μὲν καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ χειμῶνος.

Β'. Τὸ οὐδέποτε ἐρωτᾶν γυναῖκα περὶ τῆς ἡλικίας αὐτῆς οὔτε ἀπορον πῶς προμηθεύεται τὰ ἀναγκαῖα.

Γ'. Τὸ ἀφαιρεῖν τὸν πῖλον ὅταν κάθηται τις εἰς δεῖπνον.

Μέχρις οὗ ἐξευγετισθῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ γείνωσι τὰ ἀνωτέρω κοινὰ τοῖς πᾶσι, νομίζομεν ὅτι καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ καταστῶσιν ὑποχρεωτικὰ εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ τὰς βασιλικὰς αἰθούσας.

Κλέπτης εἰσελθὼν πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Καθηγητοῦ Π. ἀφῆρεσε, πλὴν ἄλλων, καὶ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τοῦ Καθηγητοῦ. Ὁ δυστυχὴς εὐρίσκεται τώρα εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀρχίσῃ da capo τὰς σπουδὰς του, πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος.

* *

Κατόπιν χημικῶν ἀναλύσεων ἐβεβαιώθη φοβερόν τι. Ἀκούσατε ἰδίως σεις οἱ ζυθοπόται. Ἡ ζύμη ἥτις χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν τοῦ ζύθου δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ἀληθὴς κυψέλη περιέχουσα χιλιάδας ζωφίων. Ἐκαστον σφαιρίδιον ἔχει ἀκριβῶς περίμετρον 0,0001 τοῦ χιλιομέτρου καὶ περιλαμβάνει 500-600 ζωφία, τῶν ὁποίων ἡ ἀποστολὴ εἶναι νὰ μεταποιῶσι τὸ ζακχαρῶδες βρυσὸν εἰς οἶνονπνευμα. Ὁ δόκτωρ Β. ἐπρότεινε τὴν δι' ἀρσενικοῦ καταστροφὴν τῶν ζωφίων.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ

Τὸ ἰατροσυνέδριον, συνελθὼν προχθὲς εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν, ἐπλούτισε τὸν φαρμακευτικὸν κώδικα διὰ νέου ἰατρικοῦ. Ὁ ἀνθρώπινος στόμαχος ὑπόκειται πολλάκις, ὡς γνωστὸν, εἰς παθολογικὴν τινὰ χαύνωσιν καὶ ἀτονίαν, καθ' ἧς οὐδὲν ἰσχύουσι τὰ δραστηριώτερα ἐκκενωτικά. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μετὰ τὴν ἀνωφελῆ κατάποσιν τοῦ αντιμονίου καὶ τῆς ἰπεκακουάνης ὁ ἰατρὸς θέλει διορίζει:

Ἄφεντούλ. κριτικῆς παράγρ. 1.

Καὶ πάλιν ἐνησχόλησαν τὴν ἀστυνομίαν δύο ἀσυνείδητοι μαῖται, αἵτινες διὰ βελονῶν καὶ δραστηκῶν φαρμάκων ἀπήλλαττον προῶρως τοῦ μητρικοῦ βάρους εὐπίστους κόρας ἢ φιλαρέσκους κυρίας. Ἀφοῦ ἀδύνατον φαίνεται νὰ ἐκριζωθῇ ἡ κακὴ αὕτη συνήθεια, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐπιστήμη πρέπει ν' ἀσχοληθῇ εἰς εὑρεσιν φαρμάκου μὴ διακυβεύοντος καὶ τὴν ζωὴν τῆς μητρὸς. Αἱ πρόγονοι ἡμῶν Ἀθηναῖαι